

denne Ordning, at Kirkekasernerne skulle udrede 2000 Rdl. til Biskoppen, var ældre end 1832, at den netop var fra 1819, da der først blev oprettet en Bispestol for Als og Værø. Der til kommer, at Biskoppen dog har endeel med disse Kirkekaserner at gjøre, idet han nemlig har Deel i Kirkekasernes Bestyrelse, og Villighed taler dog for, at han i denne Egenkab faaer en Deel af Indtægterne. (Jeg maa maastee ved denne Leilighed bemærke, at det vel er en Selvsølge, at naar Bispestolen gaaer ind, maa den Andeel i Bestyrelsen, som nu udøves af den slesvigiske Amtmand, tillige falde bort, og det gamle Forhold indtræde, at Stiftamtmanden i Odense i hans Sted tager Deel i Bestyrelsen.) Dertil kommer, at denne Bestyrelse af Kirkekasernerne synes at lade en heel Deel tilbage at ønske. Det vil af de Oplysninger, der ere trykte i Betænkningen, fremgaae, at der findes adskillige Ting, som thde paa, at Bestyrelsen er meget dyr; nu er det ganske vist, at der under den Sum, som udredes til Bestyrelsen, ogsaa er indbefattet de 2,000 Rdl. til Biskoppen, men selv om man tager dem fra, bliver der temmelig meget tilbage. Jeg skal f. Ex. tage Forholdet, som det er paa Værø; der ere de aarlige Indtægter til Kirkekasernen 5,500 Rdl., hvoraf der til Bestyrelsen gaaer 3,830 Rdl., eller omtrent 70 pCt.; nu kan man maastee regne, at Halvdelen af Biskoppens Lønning gaaer fra Værø — jeg har ikke noget Kjendskab til dette Forhold, men jeg antager det kun som en Gissning — saa bliver det dog 50 pCt., som gaaer med til Bestyrelsen; det forekommer mig virkelig at være altfor meget, og det bringer mig til at tænke paa, hvad jeg synes at jeg tidligere har hørt, om der ikke skulde være en verdslig Embedsmand paa Værø, som faaer en forholdsvis altfor stor Deel af sin Løn igjennem Bestyrelsen af disse Kirkekaserner. Det blev i saa Fald til Slesvig, man maatte henvise denne Embedsmand, for at han kunde faae en højere Løn, saaledes at han for Kirkekasernes Bestyrelse ikke fik Mere, end hvad der var nogenlunde rimeligt — jeg tør ikke sige det med nogen

Bestemthed, men det forespøer mig, at noget Saadant kan være Tilfældet. Der er ogsaa i en anden Henseende noget Mærkeligt ved Bestyrelsen, idet man af Betænkningen kan see, at medens der paa Værø for en Deel af Capitalen svares 5 pCt., svares der i Augustenborg Herred for en Deel deraf 3½, ja endogsaa kun 3 pCt. — det er mærkeligt nok, at der er en saa stor Forskjel i Rentefoden paa de forskjellige Steder. Det er endvidere blevet omtalt fra flere Sider, at Skolelærerne paa Als raabte høit om Hjælp; det er ganske naturligt, og jeg fortænker dem ikke deri; thi naar Skolelærerne i Kongeriget og i Hertugdømmet Slesvig, deels ved Lov og deels ved forskjellige Regjerings-Foranstaltninger have faaet en betydelig Forbedring i deres Kåar, vil det ogsaa være fuldkommen i sin Orden, at Skolelærerne paa Als faae en tilsvarende, og at Kirkekasernerne give Noget dertil af deres Overflud, naar saadant forefindes og der ikke var Anvendelse derfor til andre nærmere liggende Diemed. Men vi maae dog husse paa, at den Hjælp, Skolelærerne have faaet i de andre Landsdele, have de faaet af de vedkommende Beboere, og for Kongerigets Vedkommende ved en særegen Lov. Det var imidlertid dette, den ærede Minister sagde, at Forholdene paa Als gjorde vanskeligt; der kunde man ikke godt give særegne Love, fordi Stillingen var bleven saa uklar, efterat der var kommet repræsentative Forsamlinger for den øvrige Deel af Hertugdømmet og for Kongeriget. Ja, jeg kan indsee, at det kan være meget vanskeligt; men det er ogsaa meget uegheligt at leve under de Forhold, som følge deraf; der maa dog engang komme en Løsning af disse Spørgsmaal, som saalænge have været uløste, og jeg kan ikke troe andet, end at den ærede Minister med den sjældne Særpsindighed, han er i Besiddelse af, vil formaae at faae dem løste, naar det er nødvendigt, og det er netop en af Grundene, hvorfor jeg kunde ønske, at man ogsaa ved denne Leilighed skulde give Ministeren en Opfordring dertil.